

Год. I.

София, 12 октомврий 1926 год.

Брой 2.

Лажердония

ВСЪКИДНЕВНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ И ИНФОРМАЦИЯ

АБОНАМЕНТЪ:

България: за година 300;
1/2 година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 600; 1/2 год.
300 лв.; 3 мес. 160 лв. Америка:
за год. 6 долари; 1/2 год. 3 дол.

Броятъ 1 левъ

ОБЯВЛЕНИЯ:

На кв. см. 2 лв.
Малки обявления на думо 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годешни и вѣнчали . 40 лв.

Редакция и администрация, пл.
„Славейковъ“ № 1.

Телефонъ № 2891.

Директоръ: Г. Кулишевъ

Женевският конгресъ на малцинствата

Презъ последнитъ месеци августъ и септемврий всичкитъ по-удобни хотели въ Женева бѣха препълнени съ чужденци. Едни търсѣха наслада въ срѣдъ хубавата швейцарска природа, а други — вѣчна любовъ между човѣцитъ и сносенъ животъ за угнетенитъ. Такива бѣха конгресиститъ-пацифисти и голѣмъ брой отъ делегатитъ за конгреса на малцинствата.

Мѣстниятъ печатъ следеше съ голѣмъ интересъ работата на тия благородни люде и всѣки день даваше отчети за тѣхнитъ дебати и за взетитъ резолюции въ конгреситъ. Правѣше силно впечатление, че приятелски настроенитъ къмъ нашитъ угнетители вѣстници проявиха въ това отношение по-голѣмо внимание къмъ конгреса на малцинствата, откогато къмъ голяна — мира, макаръ че въ последния заседаваха хора съ по-голѣма тежестъ, а и федералнитъ и кантонални власти му отдадоха твърде голѣмо значение. Нѣкои мѣродавни ежедневници като напр. Газетъ де Лозанъ се усъмниха въ благороднитъ чувства на мнозина отъ ръководителитъ на конгреса за малцинствата и пожелаха да видятъ въ тѣхно лице агенти на поклонницитъ на Mitteleuropa, но нито спороветъ, нито взетитъ въ тоя конгресъ решения, не оправдаха такова едно подозрение. Пъкъ и отъ друга страна — това трѣба да се подчертае — голѣмъ брой отъ делегатитъ на разнитъ и многобройни малцинства ясно схващаха своята задача и искрено застъпваха интереситъ на своитъ сънародници. Тѣхната интелигентностъ и опитъ подказваха, че тѣ не носятъ вода въ чужда воденица.

Повече отъ съмнително е, обаче, че сжщитъ тия ръководители сж имали въ пред-

видъ друга една, по-малка нагледъ, целъ, която тѣ отчасти постигнаха следъ дълги и многобройни маневри и, главно, поради слабото предварително освѣтление по балканскитъ въпроси на мнозинството отъ делегатитъ. Когато едва въ последния день на конгреса, делегатътъ на македонскитъ бълпарски малцинства се е добралъ до разрешение да изложи своята теза предъ конгресиститъ, и то благодарение силното настояване на мнозинството отъ последнитъ, секретарътъ на конгреса се е доближилъ до единъ почетенъ и доблестенъ делегатъ и нескрито и отъ други делегати му е казалъ: — „Какъ искате да допустнемъ тукъ представителя на македонскитъ българи, когато съ това ще затворимъ вратитъ за Югославия на нашия председателъ?“

Делегатитъ, обаче, които чува или впоследствие научиха това изявление, и на които силно впечатление правѣше присѣтствието тоя день въ конгреса на сръбския консулъ въ Женева, наложиха на ръководителитъ на конгреса компромисното решение, македонскитъ българи да изпратятъ литература по своя въпросъ до постоянното управително тѣло на организацията, за малцинствата, та въ идния конгресъ на тая организация да бже приета и македонската делегация.

По тоя начинъ и тая година ръководителитъ на конгреса за малцинствата не можаха да кажатъ съ задоволство: — „Ето и малцинството отъ цѣль свѣтъ не признаватъ македонскитъ българи за малцинство, какъ да ги признаятъ за такива Югославия и Гърция?“

Д-ръ К. Д. Стаишевъ

Председател на Македонския
Националенъ комитетъ